

Preek Basiliek 4 oktober 2026

Matteüs 21:33–43

Beste mensen,
Geliefde broeders en zusters in Christus,

In het Evangelie dat wij zojuist hoorden, vertelt Jezus de gelijkenis over een eigenaar van een wijngaard die zijn wijngaard goed verzorgde en deze voorzag van een omheining, een wijnpers en een uitkijktoren. Vervolgens vertrouwde hij de wijngaard toe aan pachters. Toen de tijd aanbrak om de oogst binnen te halen, weigerden de pachters echter mee te werken; ze mishandelden en doodden zelfs de boden van de eigenaar, en brachten uiteindelijk zijn eigen zoon om het leven.

Deze vraag hangt nauw samen met de spiritualiteit van Franciscus van Assisi. Franciscus zag zichzelf niet als eigenaar, maar als broeder en dienaar van de gehele schepping. Hij leerde alles met dankbaarheid te aanvaarden en aan God terug te geven door een leven van eenvoud, armoede en liefde.

In het *Zonnelied* noemt Franciscus de zon 'broeder', de maan en de sterren 'zusters', de wind 'broeder', het water 'zuster' en de aarde zowel 'zuster' als 'moeder'. Deze houding laat zien dat de schepping voor Franciscus niet louter iets is om te overheersen en uit te buiten; de schepping is veeleer een geschenk van God dat gerespecteerd en verzorgd moet worden, en dat gedeeld dient te worden.

Hier zien we een duidelijk verband met de gelijkenis van de wijngaard. De pachters faalden omdat ze vergaten dat de wijngaard niet van hen was. Ze veranderden vertrouwen in hebzucht en verantwoordelijkheid in een gevoel van eigendom. De franciscaanse spiritualiteit nodigt ons uit om het tegenovergestelde te doen: met dankbaarheid ontvangen, met wijsheid gebruiken en met liefde delen.

Broeders en zusters,

Ook wij lijken vaak op de pachters van de wijngaard. We hebben misschien het gevoel dat ons leven volledig van ons is. We streven naar succes, rijkdom, comfort en eigenbelang, maar vergeten daarbij te vragen: wat verwacht God van mij met betrekking tot alles wat Hij aan mijn zorg heeft toevertrouwd?

De vrucht die God verlangt, is niet louter uiterlijk succes. Die vrucht bestaat uit liefde, nederigheid, vergeving, zorg voor de armen, broederschap, vrede en verantwoordelijkheid voor de schepping.

Franciscus laat zien dat Christus volgen betekent: de moed hebben om eenvoudig te leven en dicht bij de armen en de gemarginaliseerden te blijven. Hij spreekt niet slechts over het Evangelie; hij maakt er een levenswijze van.

Laten we ons in ons dagelijks leven afvragen: draagt de wijngaard die God aan mij heeft toevertrouwd vrucht? Is mijn gezin een plek van liefde? Is mijn gemeenschap een plek van broederschap en zusterschap? Brengt mijn aanwezigheid vrede? Draagt mijn levenswijze bij aan de zorg voor de aarde als ons gemeenschappelijk huis?

Mogen we geen pachters zijn die alles voor zichzelf houden. Laten we in plaats daarvan trouwe beheerders zijn, zoals Franciscus: eenvoudig in onze levenswijze, vrijgevig in het delen, liefdevol jegens onze naasten en levend in verbondenheid met de hele schepping.

Wanneer de Eigenaar van de wijngaard dan komt om de vruchten te zoeken, mogen onze levens getuigen: "Heer, alles wat wij hebben ontvangen, komt van U; vol dankbaarheid bieden wij het U weer aan door onze liefde voor onze naasten en de hele schepping.

Pastor Simon Taa o.carm.